

Ik heb getwijfeld over België

Liebe leute,

Voorafgaand aan deze mail een kleine heads up. Het is namelijk al woensdag... eehh dinsdag. Dit betekent dat de vermoeidheid nu ook bij de leiding er langzaam in sluipt. In ons geval uit dit zich vooral in een slechter gevoel voor humor en vooral veel flauwere grappen. Het kan dus zijn dat de mails vanaf nu (nog) afgezaagder worden dan ze al waren. Tijdens het schrijven van deze mail zit de leiding dan ook te huilen van het lachen om een bepaalde kledingkeuze van Jeff. Of we hier morgen een foto van in de mail zetten moeten we nog even over nadenken uit angst voor jullie reacties.

We zijn vandaag al 2 keer in België geweest: vannacht tijdens de dropping en vandaag bij het zwemmen. Laten we deze brief nog een beetje chronologisch insteken en beginnen bij de dropping. Mijn laatste mail eindigde namelijk met de droppingen van B. De groep van de lange dropping heeft uiteindelijk 13 km afgelegd na en waren na 5,5 uur weer terug bij het kampgebouw. Het grootste deel van de kinderen heeft het, ondanks het geklaag over moeie benen, hartstikke naar hun zin gehad.

Vandaag was de dag van het kinderfeestje van onze 16-jarige Levi, en dat betekende zwemmen! Iedereen had gisteravond bij het avondeten de uitnodiging met hierin de details ontvangen dus wist wat zich te wachten stond. Aangezien Buienradar nogal wisselvallig was en we net als altijd van plan waren om bij ons geliefde TerSpegelt te gaan zwemmen, hebben we toch maar besloten om *woensdag zwemdag* te veranderen naar *dinsdag zwemdag*. Ook bleek TerSpegelt helaas last minute geen plek voor ons te hebben (☹) dus begon de zoektocht naar een andere zwemlocatie. Zo kwamen we bij Tropisch Zwemparadijs LAGO Pelt Dommelslag, *de leukste uitstap in Pelt!* En of ze gelijk hadden met hun slogan.

Het zwembad had 2 glijbanen met special effects en een onverwachte vrije val maar toch vielen deze volledig in het niet bij de wildwaterbaan. Want was dit een succes! Het werd alleen niet helemaal gewaardeerd dat er 40 kinderen de wildwaterbaan blokkeerde om vervolgens met z'n alle tegelijk erdoorheen te gaan. De badmeesters hadden hun handen vol aan jullie grut. Er is een groot deel van de kinderen die niets anders van het zwemparadijs heeft gezien dan deze wildwaterbaan. Aangezien de kinderen dus niet net zoals afgelopen jaren hebben kunnen bijslapen op hun handdoek bij het meer, was iedereen gesloopt. Het avondprogramma is dan ook voor zowel A als B geschrapt zodat we eindelijk op tijd naar bed konden. Maar niet voordat er gegeten was natuurlijk! Het is dan ook traditie om na het zwemmen te BBQen. Dit is altijd een feest aangezien iedereen mag zitten en eten waar ze maar willen. In het geval van A is dit ergens in het gras, in het zand of op de glijbaan. Want waarom niet. Kamp B kiest meestal gewoon voor de meer comfortabele optie zoals aan een tafel of op een bankje. Het verschil moet er wezen.

Gelukkig hebben we hier de reeks van “iedere dag een uur later de kampmail versturen” kunnen beëindigen (in tegenstelling tot die snapstreaks van B die ze nog steeds kosten

wat het kost in leven proberen te houden). We houden onszelf graag nog even in de waan dat het vanaf nu iedere dag een uur eerder wordt maar we kennen onszelf ook langer dan vandaag en achten de kans dan ook erg klein.

Bis morgen und auf wiedersehen!

Liefs,

Robin, Luuk, Lisanne, Jeff, Daan, Mika, Inger, Sonja, Ruben, Britt, Tessa, Jorja en Annick

